

זהר הקדוש

עם ביאור הפטר והפכוד

פר' כי תשא - פורים • אסתר ומרדכי לבשו לבוש עליון

אחשוורוש פחד מלבושה של אסתר.

וכד עאלת קמי מלכא אחשוורוש - וכאשר נכנסה אסתר לפני המלך אחשוורוש ביום השלישי, וחקמה הוא לבושא דנהורא - וראה אחשוורוש אותו הלבוש המאיר, דיוקנאה אדמי' מיד פרחא מנייה למלאך אלהים. מיד פרחא מנייה נשמטא לפום שעתא - פרחא נשמטו של אחשוורוש לפי שעה, מפחד הלבוש של גן עדן התחתון.

מרדכי התלבש בלבוש של גן עדן, ופחדו ממנו.

מרדכי אוף הכי - מרדכי גם היה מלובש כך בעולם הזה עם מלבוש של גן עדן התחתון, דכתיב (שם ח טו) 'ומרדכי יצא מלפני המלך בלבוש מלכות'. ומפרש, 'לבוש מלכות' ודאי - כי מרדכי היה מלובש בוודאי עם 'לבוש' של גן עדן התחתון הנקרא 'מלכות', שהוא דיוקנא דההוא עלמא - דמות של אותו העולם שבגן עדן התחתון, ועל דא כתיב - ועל זה כתוב (שם ט ג) 'כי נפל פחד מרדכי עליהם'. ומפרש, כי כתוב 'פחד מרדכי', ולא כתוב 'פחד אחשוורוש', שלא פחדו ממנו כי גידלו אחשוורוש, אלא משום שהיה מלובש עם מלבוש של גן עדן התחתון.

אמר רבי שמעון, כמה מתיקין אינון מלין - כמה מתוקים דברים אלו, זכאה חולקי - אשרי חלקי, והוסיף רבי שמעון, והא דענא דצדיקניא בהאי עלמא, מתלבשין בלבושא דאקרי 'לבוש מלכות' - והרי עתה ידעתי שהצדיקים גם בעולם הזה מתלבשים בלבוש של גן עדן התחתון הנקרא 'לבוש מלכות', והכי הוא ודאי - וכך הוא בודאי.

מבאר ענין לבוש של גן עדן. אמר ליה - אמרה לו הנשמה לרבי שמעון, אויבא דגן עדן נשיבו דרוח קודשא אינון - אויר של גן עדן הוא נשיבת רוח הקודש ממידת מלכות, ומתלבשין ביה צדיקניא, כגוונא דהווי בהאי עלמא - ומתלבשים בלבוש רוח הקודש הצדיקים, כעין שהיו נראים בעולם הזה, ולבנתר, רוח קודשא שראת, על רישא דכל חד וחד - ואחר כך רוח הקודש שורה על ראש של כל אחד ואחד מהצדיקים, ואתעטר ואתעבידא ליה עטרא - ומתעטר ונעשית לו עטרה, כלומר שיוקים ממדרגת יסוד שלמעלה ממידת מלכות. ומוסיפה הנשמה, וכן הוה - וכך היה למרדכי כאשר התלבש בלבוש של גן עדן התחתון בעולם הזה, דכתיב 'ומרדכי יצא מלפני המלך בלבוש מלכות תכלת וחרור וקטרת וזב גדולה, והיינו, שמקודם זכה 'בלבוש' של מידת 'מלכות', והיינו דיוקנא דההוא עלמא - דמות של אותו עולם שבגן עדן התחתון, ולבנתר - ואחר כך עלה במדרגה, כמו שכתוב (שם ח טו) 'ועטרת זהב

במאמר זה יבואר שגם בעולם הזה יכולים הצדיקים להתלבש בלבוש של גן עדן התחתון. וכן התלבשו בו: אסתר כשנכנסה ביום השלישי לתעניתה אל אחשוורוש, מרדכי כשנעשה משנה למלך אחשוורוש, בני ישראל בשעת קבלת התורה, ויהושע כהן גדול כשזכריה הנביא ביקש עליו רחמים. ויבואר שכל זמן שהגוף קיים אין הרוח מתלבשת בלבוש גן עדן, ויבואר עוד, שמלבד שהצדיקים מתלבשים בלבוש של גן עדן הם זוכים לעטרה על ראשם.

האדם יכול להתלבש בעולם הזה בלבוש גן עדן.

אמר ושאל ליה רבי שמעון לנשמה שהתגלתה אליו לבאר לו דברי תורה, ודאי דענא דאתון מלובשין תמן, בלבוש יקר, דגופא דכיא קדישא - בוודאי אני יודע שאתם הנשמות מלובשות בגן עדן, עם לבוש נכבד של גוף זך וקדוש, אבל עדיין צריך ביאור, אי הוה כגוונא דא פהאי עלמא אם יש באופן זה גם בעולם הזה, בר נש דאתחזי בההוא גופא, כגוונא דאתון קיימין בההוא עלמא - שאתם יוא נראה ויתלבש עם אותו גוף זך וקדוש, כמו שאתם עומדים מלובשים באותו עולם בגן עדן. אמר והשיבה ליה - לו הנשמה לרבי שמעון, מלה דא שאילו קמי רב מתיבתא תרין עולמיין - דבר זה שאלו שני נערים לפני ראש הישיבה פת דסבלו צערא על חובא, דלא אתחזי לגלאה כשהתלבשו בינינו עם הלבוש ההוא, לאחר שסבלו צערם על חטאם שעשו שאינו ראוי לגלותו, ושאילו דא קמי רב מתיבתא - ושאלו לפני ראש הישיבה אם אפשר שיתלבש האדם גם בעולם הזה עם הלבוש ההוא, ואיהו אמר - והראש ישיבה השיב ואמר, דהא הוה פהאי עלמא הכי - שהרי היה כך בעולם הזה, ואפשר להתלבש כן גם בעולם הזה.

אסתר המלכה נכנסה לאחשוורוש בלבוש של גן עדן.

ומבאר, מנלן - מנין שאפשר להתלבש כן גם בעולם הזה, דכתיב - שכתוב בשעה שנכנסה אסתר המלכה אל אחשוורוש (אסתר ה א) 'ויהי ביום השלישי ותלבש אסתר מלכות', ופירושו, אתלבשת בההוא דיוקנא דההוא עלמא - שאסתר התלבשה באותו דמות של הלבוש מאותו עולם שבגן עדן התחתון. והיינו מה שכתוב 'מלכות', שפירושו, דא רוחא דקודשא - זה רוח הקודש, דהא מלכות שמיה נשיב רוחא, מההוא רוחא דאורייתא דההוא עלמא - שהרי במלכות שמים נושבת רוח קדושה, מאותו רוח אוויר הרוחני שיש באותו עולם שבגן עדן התחתון, ואתלבשא ביה אסתר - והתלבשה אסתר על ידי מלכות שמים בלבוש של גן עדן התחתון, והיינו שכתוב 'ותלבש אסתר' עם לבוש של 'מלכות' - גן עדן התחתון.

אמר ליה רבי שמעון, ודאי ידענא דאתון מלובשין תמן, בלבוש יקר, דגופא דכיא קדישא, אי הוה כגוונא דא פהאי עלמא, בר נש דאתחזי בההוא גופא, כגוונא דאתון קיימין בההוא עלמא. אמר ליה, מלה דא שאילו קמי רב מתיבתא תרין עולמיין, דאתלבשו פיננא פתר דסבלו צערא על חובא, דלא אתחזי לגלאה, ושאילו דא קמי רב מתיבתא. ואיהו אמר, דהא הוה פהאי עלמא הכי.

מנלן, דכתיב (אסתר ה א) 'ויהי ביום השלישי ותלבש אסתר מלכות', אתלבשת בההוא דיוקנא דההוא עלמא. 'מלכות', דא רוחא דקודשא, דהא מלכות שמיה נשיב רוחא, מההוא רוחא דאורייתא דההוא עלמא, ואתלבשא ביה אסתר. וכד עאלת קמי מלכא אחשוורוש, וחקמה הוא לבושא דנהורא, דיוקנאה אדמי' למלאך אלהים. פרחא מנייה נשמטא לפום שעתא.

מרדכי אוף הכי, דכתיב (שם ח טו) 'ומרדכי יצא מלפני המלך בלבוש מלכות'. לבוש מלכות' ודאי, דיוקנא דההוא עלמא, ועל דא כתיב (שם ט ג) 'כי נפל פחד מרדכי עליהם'. פחד מרדכי, ולא פחד אחשוורוש.

אמר רבי שמעון, כמה מתיקין אינון מלין, זכאה חולקי, והא דענא דצדיקניא פהאי עלמא, מתלבשין בלבושא דאקרי 'לבוש מלכות', והכי הוא ודאי.

אמר ליה, אויבא דגן עדן נשיבו דרוח קודשא אינון, ומתלבשין ביה צדיקניא, כגוונא דהווי בהאי עלמא, ולבנתר, רוח קודשא שראת, על רישא דכל חד וחד, ואתעטר ואתעבידא ליה עטרא, וכן הוה למרדכי כאשר התלבש בלבוש של גן עדן התחתון בעולם הזה, דכתיב 'ומרדכי יצא מלפני המלך בלבוש מלכות תכלת וחרור וקטרת וזב גדולה, והיינו, שמקודם זכה 'בלבוש' של מידת 'מלכות', והיינו דיוקנא דההוא עלמא - דמות של אותו עולם שבגן עדן התחתון, ולבנתר - ואחר כך עלה במדרגה, כמו שכתוב (שם ח טו) 'ועטרת זהב

מידת 'מלכות', והיינו דיוקנא דההוא עלמא - דמות של אותו עולם שבגן עדן התחתון, ולבנתר - ואחר כך עלה במדרגה, כמו שכתוב (שם ח טו) 'ועטרת זהב והיינו שכתוב 'ותלבש אסתר' עם לבוש של 'מלכות' - גן עדן התחתון.

גְּדוּלָה, ומפרש, **דָּא 'עֲטָרַת' דְּשְׂרִיאת על רִישִׁיהוֹן דְּצַדִּיקָיָא בְּהוּא עֲלָמָא** - זהו העטרה השורה על ראשי הצדיקים באותו עולם, היונק ממידת יסוד. בשעת מתן תורה התלבשו בני ישראל עם לבוש גן עדן, וכן התלבש בו יהושע כהן גדול. ומוסיפה הנשמה לבאר, **פַּד קַבִּילוּ יִשְׂרָאֵל אוֹרֵייתָא, פְּגוּוּנָא דָּא הוּא לְהוֹן**

דְּכַתִּיב - שהרי כתוב אצל יהושע כהן גדול **'וַיִּסְרוּ הַבְּגָדִים הַצּוּאִים מֵעֲלֵיו' בְּקַדְמֵיתָא** - בתחילה קודם שנתעכל הבשר וגופו קיים, **וּלְבַתַּר** - ואחר שגופו אינו קיים בקבר, כתוב **'וַיִּלְבְּשׁוּהוּ בְּגָדִים'**, דהיינו, שנתלבש בלבוש של גן עדן.

מפרש הפסוק **'וַיִּלְבְּשׁוּהוּ בְּגָדִים וּמִלְאָךְ ה' עוֹמֵד'**.

ומה שכתוב בהמשך הפסוק, **'וַיִּלְבְּשׁוּהוּ בְּגָדִים וּמִלְאָךְ ה' עוֹמֵד'**, שואלת הנשמה **מהו שכתוב 'עוֹמֵד'**, ומשיבה, **אֵלָּא, דָּא הִיא עֲטָרָא** - אלא, זו היא עטרה שיונק ממידת יסוד, **דְּאִקְרִי** - שנקרא **'מִלְאָךְ ה'**, כיון **דְּקִימָא על רִישִׁיהוֹן דְּצַדִּיקָיָא** - שעומד על ראשיהם של הצדיקים, **וְדָא אִיהוּ** - וזהו שכתוב **'עוֹמֵד'**, כלומר, **'עוֹמֵד' על רִישָׁא לְעֵילָא, לְבַתַּר דְּאֵתְלַבְּשׁוֹן בְּהַאי לְבוּשָׁא דִיקָר** - שעומד על הראש מלמעלה, לאחר שכבר התלבשו בזה לבוש הכבוד ששורשו ממידת מלכות.

חזר לבאר הטעם שאינו מתלבש לבוש גן עדן כל זמן שהגוף אינו כלה.

ומוסיפה הנשמה לבאר, **תְּרִין גוֹפִין פְּחָדָא לֹא יִכְלִין לְמִיקָם** - שני גופים כאחד אינם יכולים להתקיים, ולכן **כֵּל זְמַנָּא דְּהַאי קִיָּים** - כל זמן שזה הגוף קיים, **רוּחָא לֹא מְקַבְּלָא אַחְרָא** - הרוח אינה מקבלת לבוש אחר מגן עדן, אבל **אֵתְעֵבֵר דָּא, הָא אַחְרָא זְמַינָא מִיַּד וְדָאִי** - אם נסתלק זה הגוף וכלה בקבר, הרי הלבוש האחר מגן עדן מזומן מיד בוודאי, **דָּא נְפִיק, וְדָא עָאל** - זה הגוף יוצא ונאכל, וזה הלבוש מגן עדן נכנס. **פְּגוּוּנָא דִּיצַר טוֹב וַיְצַר רַע בְּהַאי עֲלָמָא** - כעין היצר טוב ויצר הרע בעולם הזה, **לֹא בְּעֵי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דִּתְרוּוּיְהוּ יְקוּמוּן פְּחָדָא** - אינו רוצה הקדוש ברוך הוא ששניהם יעמדו כאחד.

וְדָאִי, דָּא נְפִיק, וְדָא עָאל. פְּגוּוּנָא דִּיצַר טוֹב וַיְצַר רַע בְּהַאי עֲלָמָא, לֹא פְּעִי יְקוּמוּן פְּחָדָא.

גְּדוּלָה, דָּא 'עֲטָרַת', דְּשְׂרִיאת על רִישִׁיהוֹן דְּצַדִּיקָיָא בְּהוּא עֲלָמָא.

פַּד קַבִּילוּ יִשְׂרָאֵל אוֹרֵייתָא, פְּגוּוּנָא דָּא הוּא לְהוֹן עַד דְּחָבוּ. דְּכַתִּיב בְּהוּ (שמות לג ו) 'וַיִּתְנַצְּלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת עֵדִים מֵהַר חוֹרֵב, אֵתְפָּשְׂטוּ מֵהוּא לְבוּשָׁא. וְכֵן כְּתִיב בִּיהוֹשֻׁעַ פְּהֵנָּא רַבָּא (זכריה ג ד) 'הִסִּירוּ הַבְּגָדִים הַצּוּאִים מֵעֲלֵיו, וּכְתִיב (שם פסוק ה) 'וַיִּלְבְּשׁוּהוּ בְּגָדִים, אֵלֶּיִן לְבוּשֵׁיִן דִּתְהוּא עֲלָמָא.

מֵהַכָּא מֵלִין קְדַמָּיִן, וּמֵהַכָּא, דְּכֵל זְמַנָּא דְּגוּפָא דְּהַאי עֲלָמָא קִימָא בְּקַבְּרָא בְּקִיּוּמָא, לֹא אֵתְלַבֵּשׁ רוּחָא בְּלְבוּשָׁא דִּתְהוּא עֲלָמָא, דְּכַתִּיב 'וַיִּסְרוּ הַבְּגָדִים הַצּוּאִים מֵעֲלֵיו' בְּקַדְמֵיתָא, וּלְבַתַּר 'וַיִּלְבְּשׁוּהוּ בְּגָדִים'.

'וּמִלְאָךְ ה' עוֹמֵד' (שם), מַהוּ 'עוֹמֵד'. אֵלָּא דָּא הִיא עֲטָרָא, דְּאִקְרִי 'מִלְאָךְ ה'', דְּקִימָא על רִישִׁיהוֹן דְּצַדִּיקָיָא וְדָא אִיהוּ 'עוֹמֵד'. עוֹמֵד על רִישָׁא לְעֵילָא, לְבַתַּר דְּאֵתְלַבְּשׁוֹן בְּהַאי לְבוּשָׁא דִיקָר.

תְּרִין גוֹפִין פְּחָדָא, לֹא יִכְלִין לְמִיקָם, כֵּל זְמַנָּא דְּהַאי קִיָּים, רוּחָא לֹא מְקַבְּלָא אַחְרָא. אֵתְעֵבֵר דָּא, הָא אַחְרָא זְמַינָא מִיַּד וְדָאִי, דָּא נְפִיק, וְדָא עָאל. פְּגוּוּנָא דִּיצַר טוֹב וַיְצַר רַע בְּהַאי עֲלָמָא, לֹא פְּעִי יְקוּמוּן פְּחָדָא.

נפשי צמאה לדעת כל רז סודך

ויהי אור, ויהי יום אחד, ויהי רב, ויהי אחר, ויהי (דברי חיים, חת)

זוהר הקדוש המבואר < עם פירוש "הכתר והנבוא" >

ביאור בשפה ברורה הפותח את לב הלומד, עם מקורות וביאורים על פי גדולי המפרשים

ארה"ב: 437-0054 (718) | אירופה: 0176-8806-44-20

להשיג בחנויות הספרים המובחרות

מרכז הזמנות: 1800-22-55-66